

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

29 januari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Paul Van Malderen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het vervreemden van eigendommen door lokale besturen

Interpellatie van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het toezicht op de samenstelling van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening van Oost-Vlaanderen
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de hervorming van het Gemeentefonds

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 29 januari 2002

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.05 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Paul Van Malderen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het vervreemden van eigendommen door lokale besturen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Malderen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het vervreemden van eigendommen door lokale besturen.

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Paul Van Malderen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik had graag meer vernomen over het verhandelen van onroerend goed van en tussen openbare besturen. Gemeentebesturen, OCMW's en kerkfabrieken hebben veel onroerend goed in hun bezit. Dit wordt hoe langer hoe meer verhandeld, hetzij om het een andere bestemming te geven, hetzij omwille van de financiële middelen die dat genereert.

Er bestaat een procedure voor deze handel, maar openbare besturen durven hier al eens van afwijken. Volgens de algemene regel moeten de onroerende goederen altijd openbaar worden verkocht. Wanneer het om een onderlinge verkoop gaat, wijkt men soms van deze regel af en verkoopt men onderhands.

Kunnen de gemeentebesturen vrij en autonoom beslissen op welke manier een bepaalde eigendom wordt vervreemd ? Welke bijzondere omstandigheden rechtvaardigen de verkoop van gemeentelijke

eigendommen uit de hand, ook als men weet dat er andere kandidaten zijn ?

Behoort het tot de mogelijkheden van de openbare besturen om beneden de schattingsprijs te verkopen ? In welke mate is een dergelijke beslissing aan het administratief toezicht onderworpen ? Als het om gronden gaat, speelt het recht van voorkoop dan nog ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, er bestaat reeds heel wat administratieve rechtspraak van de Raad van State over dit punt. Er is ook de ministeriële omzendbrief van 6 september 1989 betreffende de vervreemding van onroerend goed door lokale besturen. Ik verwijfs nogmaals naar de gangbare principes.

Behoudens in de gevallen waar de wet een bepaalde vorm van verkoop zou opleggen, wordt door de Raad van State voorgehouden dat de gemeentebesturen, waarmee de gemeenteraden worden bedoeld, autonoom kunnen beslissen op welke wijze gemeentelijke eigendommen worden verkocht. Daarnaast heeft de toezichthoudende overheid de gemeenten op dat stuk enkele aanbevelingen gedaan. Als te hanteren principe werd hen voorgehouden de openbare verkoop als regel en de onderhandse verkoop als uitzondering voorop te stellen. De redenen hiertoe werden eveneens in de omzendbrief vermeld. De openbare verkoop geeft iedere burger de mogelijkheid een bod te doen. Dit is ook de beste garantie voor de verwezenlijking van een goede prijs en dient het meest het algemeen belang, omdat de individuele begunstiging daarbij weinig of geen kansen krijgt. Maar zelfs bij openbare verkopen zijn er soms afspraken. Wij zijn hier niet blind voor. Wel weten we bij een openbare verkoop dat kleinere afspraken niet kunnen worden ingevuld.

Van Grembergen

Daarnaast wordt over de onderhandse verkoop gesteld dat de gemeente die dit procédé wil toepassen, wel voldoende moet kunnen aantonen dat deze procedure om redenen van algemeen belang gerechtvaardigd is. In de praktijk is dit dus bijna uitgesloten. De discussie moet hierover in de gemeenteraad worden gevoerd. Ik kan mij niet voorstellen dat de gemeenteraadsleden niet snel van dit principe zouden afstappen.

Hieruit kan dus blijken dat, welk verkoopsprocédé er ook gehanteerd wordt, het steeds gaat om het best dienen van het algemeen belang en het respect voor de beginselen van behoorlijk bestuur. Daarbij moet elk bestuur bij elke verkoop de nodige afwegingen doen. De toezichthoudende overheid zal oordelen of de gedane afwegingen de keuze van de verkoopprocedure in het kader van het algemeen belang kunnen rechtvaardigen. Omwille van die casuïstiek kunnen moeilijk algemene regels worden vooropgesteld.

Elke verkoop van een onroerend goed moet gebeuren op basis van een recent schattingsverslag. In principe moeten de gemeenten zich daarbij houden aan de geschatte prijs, in die zin dat de verkoopprijs minimaal aan de schattingsprijs moet gelijk zijn. Alleen in bijzondere omstandigheden zou de gemeente tegen een lagere prijs kunnen verkopen. Ook hier zal de gemeente moeten aantonen waarom deze lagere prijs in het kader van het algemeen belang is gerechtvaardigd. Hier kunnen evenmin algemene regels worden vooropgesteld, omwille van de casuïstische eigenschappen van elk dossier. Een gemeente zou bijvoorbeeld, als bij een openbare verkoop de geschatte prijs niet wordt geboden, eventueel onderhands tegen een lagere prijs kunnen verkopen.

In toepassing van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, zijn gemeentebesluiten inzake verkoop van onroerend goed onderworpen aan het algemeen toezicht, volgens de procedureregels die worden bepaald in dit decreet.

Ik kan mij voorstellen dat de vraagsteller een bepaald probleem voor ogen heeft, maar ik kan nu alleen maar in algemene bewoordingen, met een vrij strakke benadering van het principe van het algemeen belang, de openbare verkoop en de hoogste prijs, antwoorden. Dat is de basis.

De voorzitter : De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Paul Van Malderen : Kan de minister nog iets zeggen over het recht van voorkoop en het algemeen belang of het openbaar nut ? Wat is het verschil tussen beide begrippen ?

Minister Paul Van Grembergen : Het zijn gelijkwaardige begrippen. Openbaar nut is een term die bij onteigeningen wordt gebruikt. De algemene regel bestaat erin dat de gemeente in het kader van het algemeen belang moet handelen. Het recht van voorkoop kan hier strijdig mee zijn. Indien specifieke omstandigheden dit zouden vereisen, moet dit door de raad worden gemotiveerd. De motieven moeten dan wel zwaarwegend zijn.

De heer Paul Van Malderen : Dit heeft voorrang op het recht van voorkoop.

Minister Paul Van Grembergen : Het algemeen belang gaat altijd voor.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het toezicht op de samenstelling van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening van Oost-Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Vertriest tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over het toezicht op de samenstelling van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening van Oost-Vlaanderen.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil vooral over het toezicht op de samenstelling van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening van Oost-Vlaanderen spreken.

Op 24 april 2001 werd naar toenmalig minister Sauwens een klacht tegen de schending van het provincieraadsbesluit van de provincie Oost-Vlaanderen betreffende de evenwichtige samen-

Vertriest

stelling van de provinciale adviesraden gestuurd. In die klacht werd uitdrukkelijk gevraagd op te treden in het kader van het algemeen administratief toezicht.

Op 19 juni 2001 ontving de klachtindiener een brief namens de minister voor Binnenlandse Aangelegenheden, met melding dat de klacht naar bevoegd minister Van Mechelen werd doorgestuurd. Minister Van Mechelen heeft vorige week in zijn antwoord op mijn interpellatie bevestigd dat de samenstelling van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening niet conform is aan het decreet ruimtelijke ordening. Door geen toezicht uit te oefenen werd het dossier door minister Van Mechelen alleen op de voorwaarden uit het decreet ruimtelijke ordening getoetst.

Op 7 juni 2001 ondertekende minister Van Mechelen een besluit waarin hij de samenstelling van de Procoro voor Oost-Vlaanderen niet goedkeurt. Het besluit werd pas op 12 juni 2001 per koerier verstuurd. Dezelfde dag is het toegekomen bij de provincie. Volgens de provinciale administratie was 7 juni 2001 de laatste dag waarop de beslissing kon worden verstuurd, en dus was 12 juni te laat. Volgens de minister van Ruimtelijke Ordening is de samenstelling van de Procoro niet conform aan de bepalingen van het decreet, en dus niet wettelijk. Verder is er een klacht over de evenwichtige samenstelling met mannen en vrouwen. In het provinciaal reglement staat immers dat men evenveel mannen als vrouwen in aanmerking moet nemen. Dat is niet gebeurd : dikwijls werd voor één plaats de kandidatuur van twee mannen in aanmerking genomen.

Mijnheer de minister, reeds sinds april was geweten dat er iets niet klopte. Waarom is deze klacht niet aan het toezichtsonderzoek onderworpen ? Waarom hebt u geen uitspraak gedaan over de schending van het provinciaal reglement over de evenwichtige samenstelling van de provinciale adviesraden ? Klopt het dat 7 juni de laatste dag was waarop de beslissing kon worden verstuurd ? Heeft de provincie het recht om bij de samenstelling van de adviesraden de aangeschreven organisaties te verplichten een mannelijke en vrouwelijke kandidaat voor te dragen voor zowel de effectieve plaatsen als voor de plaatsvervangers, en om de niet-conform ingediende kandidaturen te weren ?

Ten slotte heb ik nog een belangrijke vraag : welke waarde hebben de adviezen van de Procoro van Oost-Vlaanderen nog ? Kan niet elk advies via een

klacht worden tenietgedaan ? Welke initiatieven zult u nemen om deze scheefgetrokken situatie recht te trekken ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, zoals mevrouw Vertriest ongetwijfeld weet, wordt de samenstelling van de Gemeentelijke en Provinciale Commissies voor Ruimtelijke Ordening geregeld in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Dit decreet bepaalt tevens dat de besluiten van de gemeentelijke en provinciale overheden waarbij deze commissies worden opgericht, onderworpen zijn aan een bijzonder goedkeuringstoezicht. Dit goedkeuringstoezicht ligt bij de functioneel bevoegde minister, in dit geval Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening Van Mechelen. Hij moet onder meer toezien op de correcte samenstelling van deze adviescommissies.

Ik ga akkoord met mevrouw Vertriest dat het feit dat een specifiek goedkeuringstoezicht is ingeschreven in het decreet van 18 mei 1999, een algemeen toezicht niet per definitie uitsluit. In dit geval echter primeert het specifieke toezicht op het algemene toezicht. Aangezien de klacht tegen de beslissing van de provincieraad van Oost-Vlaanderen over de samenstelling van de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening hoofdzakelijk handelde over de samenstelling van deze commissie, meer bepaald over de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen, was ik van oordeel mij niet te moeten begeven op een domein dat binnen de bevoegdheidssfeer ligt van de minister van Ruimtelijke Ordening.

Mevrouw Vertriest zegt dat volgens de provinciale administratie 7 juni 2001 de uiterste datum is waarop de minister van Ruimtelijke Ordening zijn besluit naar de provinciale overheid kon sturen. Ik wens uiteraard geen standpunt in te nemen over deze zaak. Het behoort niet tot mijn bevoegdheid om de toepassing van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening te interpreteren.

Bovendien ken ik het begin van de goedkeurings termijn van dertig dagen niet. Artikel 8, paragraaf 3 van het decreet bepaalt dat deze termijn dertig dagen na de betekening van het oprichtingsbesluit van de commissie aan de Vlaamse regering begint.

Van Grembergen

Wat de vraag betreft over de mogelijkheid van de provincieraad van Oost-Vlaanderen om de aangeschreven organisatie te verplichten een mannelijke en vrouwelijke kandidaat voor te dragen voor elke effectieve plaats en de niet-conform ingediende kandidaturen te weren, kan ik enkel verwijzen naar het decreet van 15 juli 1997 over de invoering van een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen. In artikel 4 van dat decreet is bepaald dat elke voordragende instantie voor elke plaats de kandidatuur van minstens één man en één vrouw moet voordragen. Op basis daarvan had de provincieraad niet alleen de mogelijkheid, maar zelfs de verplichting om de niet-conforme voordrachten te weigeren.

Wat de vraag betreft over de waarde van de adviezen die worden uitgebracht door de Procoro, kan ik enkel maar vaststellen dat mevrouw Vertriest stelt dat het niet-goedkeuringsbesluit van de functioneel bevoegde minister niet binnen de decretaal voorgeschreven termijn zou zijn uitgebracht. Indien dat juist is, heeft dit tot gevolg dat de beslissing van de provincieraad houdende de samenstelling van de Procoro overeenkomstig artikel 8, paragraaf 3 van het decreet ruimtelijke ordening, moet worden beschouwd als zijnde goedgekeurd. In dat geval zijn de adviezen die thans worden uitgebracht, geldig. Dit is des te meer het geval nu uit de initiële klacht van 24 april 2001 waar mevrouw Vertriest in de aanhef van haar interpellatie naar verwees, blijkt dat de uiteindelijke samenstelling van de Procoro voldoet aan de voorwaarden van het decreet van 15 juli 1997.

De minister werd gevraagd de samenstelling van de Procoro niet goed te keuren, maar zijn negatief oordeel kwam te laat. We gaan er dus van uit dat de Procoro geldig is geïnstalleerd. Verder is de samenstelling aangepast aan de bepalingen, zodat mag worden aangenomen dat de adviezen van de Procoro geldig zijn. Uit informatie blijkt dat er nog wel een probleem is, want meer dan twee derde van de opvolgers is lid van hetzelfde geslacht. Dat is in strijd met artikel 3 van het provincieraadsbesluit. Volgens de klacht van een provincieraadslid is dat onwettig.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Twee aspecten van de samenstelling van de Procoro zijn onwettelijk, en dus zijn alle adviezen van de Procoro aanvechtbaar. Als deze toestand blijft bestaan, zal er binnen de commissie een patstelling ontstaan. Mijnheer de

minister, zowel minister Van Mechelen als uzelf zijn verantwoordelijk. Wat zult u ondernemen om dat te regelen ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Ik zal het probleem nogmaals aan minister Van Mechelen meedelen. Misschien kan de provincieraad worden gevraagd een nieuwe voordracht te doen. Dat behoort echter tot de bevoegdheden van minister Van Mechelen. Hij moet daar zelf over oordelen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door mevrouw Vertriest werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de hervorming van het Gemeentefonds

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de hervorming van het Gemeentefonds.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op dit ogenblik wordt er gewerkt aan een ingrijpende hervorming van het Gemeentefonds. De verdeelingscriteria zullen worden gewijzigd, en de overheid zal van de gelegenheid profiteren om het Investeringsfonds, het Gemeentefonds en het SIF onder één dak samen te brengen. Dat zou voor de gemeentebesturen een goede zaak zijn.

Er zijn echter problemen om te weten te komen of de daarover verspreide informatie wel correct is.

Verfaillie

Dat is vooral het geval met de lijstjes met cijfergegevens die met de regelmaat van een klok opduiken. Onlangs verscheen in onze lokale pers nog zo'n lijstje. Daaruit blijkt dat de gemeenten in de Westhoek meer middelen zullen ontvangen – sommige zelfs tot een derde extra.

Ik geef een voorbeeld. De minister kent Alveringem, want hij is er onlangs nog geweest. Volgens dat lijstje zou de gemeente uit het Gemeentefonds 30 percent extra krijgen. Bredene en De Panne zouden elk 10 miljoen frank extra krijgen. Op dit ogenblik werken de meeste gemeenten nog aan de opmaak van hun begroting. Deze persberichten leidden natuurlijk tot polemieken tijdens de gemeenteraadszittingen. Men stelt dan dat men rekening moet houden met deze stijgingen, en dat men dus de belastingen niet moet verhogen.

Hebt u ooit een simulatie laten uitvoeren over de verdeling van de gelden na de hervorming van het Gemeentefonds, en hebt u de resultaten ooit bekendgemaakt? Kunt u bevestigen of de simulaties die in de pers zijn verschenen, correct zijn? Acht u het niet aangewezen om, teneinde misverstanden te voorkomen, ofwel zelf een simulatie bekend te maken, ofwel als voorzorgsmaatregel er de gemeenten op te wijzen dat gepubliceerde cijfergegevens voorbarig zijn en in geen geval mogen worden gebruikt voor de opmaak van plannen?

Ik heb ook nog een persoonlijke opmerking. Ik ben van mening dat men beter eerst werk maakt van het kerntakendebat. Pas nadat de specifieke taken van elk overheidsniveau zijn bepaald, is het aangewezen om over te gaan tot de hervorming van het Gemeentefonds.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik begrijp de vraag en de zucht naar betrouwbare cijfers. We worden daarover aangesproken door lokale politici. Toch wil ik eerst enkele essentiële zaken op een rij zetten. Er komt een grondige discussie over het Gemeentefonds zodra de Raad van State het ontwerp van decreet heeft teruggestuurd. Binnen de Vlaamse regering is er eensgezindheid over de grote lijnen waaraan het Gemeentefonds moet beantwoorden. De Raad van State, de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur en de SERV hebben opmerkingen gemaakt over het voorontwerp van decreet. Daar-

mee is in de mate van het mogelijke rekening gehouden.

Binnen de Vlaamse regering is daarover overlegd. Nadien is de tekst opnieuw naar de Raad van State gestuurd. We wachten nu op het advies van de Raad van State. Onmiddellijk daarna zal de tekst aan het Vlaams Parlement ter bespreking worden voorgelegd. Ik wil bij de buitenwereld niet de indruk wekken dat er reeds beslissingen zijn genomen. Het is wel zo dat de Vlaamse regering keuzen heeft gemaakt, en dat het om een evenwichtige tekst gaat. Maar dat zijn nog geen beslissingen van het Vlaams Parlement. Ik wil niet de indruk wekken dat het Vlaams Parlement over het hoofd wordt gezien. Het spreekt wel voor zich dat wijzigingen aan de tekst het evenwicht van het geheel kunnen verstoren, en ik zal de tekst in zijn geheel hier in de commissie verdedigen. Ik ben een gemakkelijk man, maar ik zal niet gemakkelijk aanvaarden dat er wijzigingen zullen worden aangebracht.

In tegenstelling tot het voorontwerp zijn in het ontwerp naast de waarborg voor de trekkingsrechten van het huidig Gemeentefonds ook de trekkingsrechten van het Investeringsfonds en het SIF gegarandeerd. U hebt dus gelijk als u stelt dat alles wordt samengebracht. Gemeenten die vroeger veel ambtenaren moesten vrijstellen voor het opvolgen van deze dossiers, zullen het gemakkelijker krijgen. Het is wel zo dat de waarborg niet geldt voor het SIF+-aandeel van de centrumsteden : dat wordt geregeld via het afzonderlijk Stedenfonds, waarover het Vlaams Parlement nog dit voorjaar zal debatteren. Geen enkele gemeente zal in 2003 minder ontvangen dan in 2002. De hele Vlaamse regering staat garant voor deze belofte. Gewijzigde maatschappelijke en sociaal-economische omstandigheden hebben er ons toe aangezet om de groei, de indexaanpassing en de 2,5-percentsmaatregel uit het voorontwerp samen te brengen. De groei wordt gekoppeld aan de index en de groei van het bruto nationaal inkomen. In het decreet wordt voor 2003 in een groei van 3 percent voorzien. Met de recente evoluties inzake de economische groei voor ogen zijn we voorzichtig, en willen we ons over de jaren nadien nog niet uitspreken.

De Vlaamse regering houdt vast aan een vorm van boete voor gemeenten die een minimum van fiscale remmen niet inbouwen. Toch hebben we in het definitieve ontwerp van decreet de verplichting voor de rijke gemeenten om niet teveel van het Gemeentefonds te vragen en ook om binnen die gemeenten zelf de solidariteit te handhaven, afgezwakt. We doen dat op basis van rationele argu-

Van Grembergen

menten. Sommige gemeenten hebben me ervan kunnen overtuigen dat hun grote onroerende voorheffing en kleine personenbelasting samen toch voor een vorm van solidariteit zorgen.

Men vraagt me of ik ooit een simulatie van de verdeling van de financiële middelen volgens de nieuwe criteria heb laten maken. Uiteraard is dat zo. Hoe angeliek ik er ook mag uitzien, zo angeliek ben ik nu ook niet. Het is mijn taak te weten wat de financiële gevolgen zijn, en om na te gaan of de nieuwe criteria wel realistisch zijn. Als we bijvoorbeeld de parameters 'open ruimte' en 'lengte van wegen' willen invoeren, moeten we toch nagaan wat de effecten en de correlaties tussen beide zijn. De andere ministers van de Vlaamse regering waren daarin ook geïnteresseerd, en ze hebben me trouwens gevraagd om dat te onderzoeken.

Er zijn allerlei cijfers in omloop, naargelang het ogenblik waarop het onderzoek is gebeurd en naargelang de parameters die in rekening zijn gebracht. Noch ikzelf, noch mijn kabinet, noch mijn administratie hebben cijfers aan gemeenten of aan perslui gegeven. Als ik dat zou doen, zou ik de politieke discussie in dit parlement hypothekeren. Iedereen zou dan over het geheel een oordeel vellen op basis van de cijfers voor zijn gemeente of regio. Ik vraag het parlement echter om dit ontwerp van decreet in zijn geheel te beoordelen.

In het andere geval is het de wereld op zijn kop zetten en krijgen we een Gemeentefonds dat de optelling is van alle individuele belangen van de gemeenten. Dat is zeker niet de bedoeling van het ontwerp van decreet voor het Gemeentefonds.

Ik zal ook nu geen cijfers verspreiden, noch zeggen of ze al dan niet juist zijn. Ik wacht hiermee tot op het moment dat het ontwerp van decreet wordt ingediend.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de minister, bepaalde mensen hebben mij bevestigd dat zij de informatie op uw kabinet hebben verkregen. U weet dit blijkbaar niet. Ik vond het belangrijk dit mede te delen.

Ik wilde graag antwoord op de derde vraag, namelijk of u een simulatie zou bekendmaken en of u er als voorzorgsmaatregel de gemeenten op zou wijzen dat alle mogelijke cijfergegevens die nog voor de parlementaire afhandeling van het decreet wer-

den gepubliceerd, compleet voorbarig zijn en in geen geval als basis voor het uitwerken van bepaalde plannen kunnen dienen.

Ik vraag dan ook dat het kabinet van de minister alle gemeentebesturen een brief zou sturen om mee te delen dat alle gegevens die reeds in de pers zijn verschenen, voorbarig zijn en dat de gemeentebesturen hier bij de opmaak van de begroting en de meerjarenplannen geen rekening mee moeten houden, aangezien het wetgevend werk nog moet worden opgestart.

Minister Paul Van Grembergen : Mijn kabinet heeft geen enkel initiatief genomen om met deze cijfers naar de pers of andere instanties te gaan. Mijn kabinet heeft uiteraard de cijfers tijdens de algemene bespreking bij de Vlaamse regering op tafel gelegd.

Ik weet wat dit betekent. Ik ben hier zeer formeel in : ik heb de opdracht gegeven hier verder geen officiële communicatie aan te verbinden.

De heer Jan Verfaillie : Ik had nog twee onbeantwoorde vragen, namelijk of het niet beter zou zijn om de gemeentebesturen een omzendbrief te sturen waarin vermeld wordt dat de cijfers voorbarig zijn.

Verder heb ik geen antwoord gekregen op de vraag of het niet beter zou zijn eerst het kerntakendebat te voeren, alvorens over te gaan tot de hervorming van het Gemeentefonds. Deze taken zouden eerst moeten worden vastgelegd, en nadien kan men over financiering spreken. Nu worden de zaken omgedraaid. We spreken nu eerst over de financiële middelen. Als de gemeenten er vele taken bij krijgen, gaan zij erop achteruit.

Minister Paul Van Grembergen : Er is een omzendbrief naar de gemeenten gestuurd in verband met het Gemeentefonds 2002 en de groeisituatie. Op basis van dat cijfer konden de gemeenten hun meerjarenplanning opstellen. Dat cijfer wordt gegarandeerd. De rest is een surplus. Dat vaste gegeven dient als basis voor de meerjarenplanning.

De regering heeft een andere politieke keuze gemaakt. Wij wilden het kerntakendebat niet afwachten om de lijnen vast te leggen voor het nieuwe ontwerp van decreet over het Gemeentefonds. Het ene staat wel degelijk in verband met het andere. Wij wilden niet langer dralen en voor het Gemeentefonds reeds een vastlegging doen. Mocht achteraf, na het kerntakendebat, blijken dat bepaalde opdrachten voor de gemeenten financiële gevolgen

Van Grembergen

hebben, dan zal als algemene regel gelden dat elk niveau voor de eigen inkomsten moet instaan. Als er opdrachten van het Vlaams Gewest naar de gemeenten worden doorgeschoven, betekent dit normaal dat de fiscaliteit op Vlaams niveau wordt verminderd, zodat ze op gemeentelijk niveau kan stijgen.

U weet dat dit een basisregel van de democratie is. Om dit evenwicht te bereiken zal er evenwel nog veel water naar de zee moeten vloeien.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.52 uur.*
